

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ระดับ thyroxine และ cortisol ในกระบือที่เลี้ยงโรงฆ่าสัตว์ เนื่องจาก
ภาวะเครียด เปรียบเทียบกับกระบือที่เลี้ยงตามปกติ

Effect of Stress-response mechanism on thyroxine and
cortisol levels in comparison between normal and
stressed buffaloes

โดย

ประภา	ลอยเฟียร์
ส้มชาย	ผลดีนานา
ณรงค์ศักดิ์	ชัยบุตร
อาบูล	พิชัยชาญณรงค์

มีนาคม 2531

ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดิน ปี 2524

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ โรงพยาบาลวัด ช่วยกล้วยน้ำไท ที่อนุญาตให้ไปใช้กระป๋องที่นำมาส่งโรงพยาบาล และให้ความสะดวก ในการปฏิบัติงานวิจัยตลอด

และขอขอบคุณ น.สพ.สุรเชษฐ์ อุษณกรกุล ที่ให้ความสะดวกในการใช้กระป๋องที่ศูนย์เลี้ยงกระป๋อง ของกรมปศุสัตว์ จังหวัดสุรินทร์ ตลอดจนกระป๋องของเอกชนในแถบนอกเมืองสุรินทร์ การศึกษานี้ ได้รับเงินอุดหนุนวิจัยงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี

2524

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	i
สารบัญ	ii
สารบัญตาราง	iii
บทนำ	1
วัตถุประสงค์	2
อุปกรณ์วิธีการ	3
การคำนวณ	5
ผลการวิจัย	8
วิจารณ์	11
สรุป	14
เอกสารอ้างอิง	15

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	8
ตารางที่ 2	9
ตารางที่ 3	10
ตารางที่ 4	11

ระดับรับรอกซินและคอร์ติซอลในกระป๋องที่ส่งโรงฆ่าสัตว์ เนื่องจากภาวะเครียดเปรียบเทียบกับกระป๋องที่เลี้ยงดูตามปกติ

Effect of Stress-response mechanism on thyroxine and cortisol levels in comparison between normal and stressed buffaloes

ประเภท ลอยเฟียร์*
ลมชาย ผลดีนานา*
ณรงค์ศักดิ์ ชัยบุตร*
อายุ พิชัยชาญณรงค์ *

บทนำ

กระป๋องเป็นสัตว์เลี้ยงไว้ใช้งาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการโกนขาบริเวณที่ลุ่ม เมื่อกระป๋องอายุมากขึ้นเกินที่จะทำงานหนักได้ ก็ถูกส่งโรงฆ่าสัตว์ แต่ปัจจุบันมีการเลี้ยงดูกระป๋องฝูง เพื่อส่งโรงฆ่าสัตว์เพื่อใช้เนื้อบริโภค เนื่องจากกระป๋อง มีความอดทนต่อการขาดอาหารและพวกหมักสัตว์ได้ดีกว่า (Buffalo, 1982) จึงนิยมเลี้ยงกันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีภูมิอากาศร้อน และพื้นที่ๆ ขาดแคลนหญ้า

แต่อย่างไรก็ตาม ภาวะเครียด ไม่ว่าจะ จากภูมิอากาศร้อน หรือแห้งแล้งหรือบริเวณที่สัตว์อยู่มีจำกัด เกิดความแออัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สัตว์ที่ถูกส่งมายังโรงฆ่าสัตว์ ต้องประสบกับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงฉับพลันจากธรรมชาติ นอกเหนือไปจากความแออัด ความร้อนแล้วในพาหนะบรรทุกการเดินทาง การไม่ได้รับน้ำและอาหารพอเพียง รวมทั้งการดูแลเลี้ยงอย่างอื่น ๆ ประกอบกับสัญชาตญาณของสัตว์ที่รู้ตัวว่า จะถูกฆ่าเนื่องจากแลเห็นตัวอื่นกำลังถูกฆ่าทำให้เกิดสภาวะ ความตึงเครียด เหตุต่าง ๆ เหล่านี้ ย่อมมีผลเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาต่อทุก ๆ ระบบในร่างกาย เช่น ระบบไหลเวียนโลหิต (Wyndham et al., 1968) ระบบฮอร์โมน และความสมดุลของฮอร์โมนแต่ละชนิด (Thomson et al., 1963) ต่อมหากไต ซึ่งเป็นต่อม

*หน่วยสรีรวิทยา ภาควิชาสรีรวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำคัญในการรักษาสภาวะปกติ (homeostasis) มีบทบาทมากเมื่อสัตว์อยู่ในภาวะเครียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะอากาศร้อนและแออัด (Bergman & Johnson, 1963; Christison & Johnson, 1972; Lee et al., 1976) ; Rhynes et al., 1973)

ฮอร์โมนจากต่อมธัยรอยด์ก็เช่นกัน มีระดับเปลี่ยนแปลงเมื่ออยู่ในภาวะเครียด (Thomson et al., 1963; Premanchandra et al., 1958; Yoursef et al., 1967 และ Sutherland et al., 1974) ในระยะเริ่มแรกที่สัตว์อยู่ในภาวะเครียด อันเนื่องมาจากความร้อน มีผลต่อการทำงานของต่อมธัยรอยด์ โดยเพิ่มการสร้างฮอร์โมนขึ้น ดังนั้นจึงปรากฏว่า มีระดับของ T3 และ T4 ในกระแสโลหิตเพิ่มขึ้น (Guerrini และ Bertchinger, 1983) แต่หลังจากนั้น ถ้าภาวะเครียดยังอยู่ต่อไปเกินหนึ่งสัปดาห์ จะทำให้ระดับ T3, T4 ลดลงและประมาณ 23% (VOLTORTA, 1980 ; PETHES, 1979) สำหรับฮอร์โมนคอร์ติซอล (cortisol) จากต่อมหมวกไตนั้น ถึงแม้จะมีระดับที่เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ของวัน (diurnal variation) (Miller et al., 1974 ; Hay et al., 1975 ; Johnston et al., 1978 Edqvist et al., 1980) แต่ผลของภาวะเครียดเนื่องจากความร้อน ทำให้การทำงานของต่อมหมวกไตเพิ่มขึ้น (Abilay et al., 1975)

ในด้านการเปลี่ยนแปลงทางโลหิตวิทยา เนื่องจากภาวะเครียด เป็นที่ทราบกันมานานแล้วว่า ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเม็ดเลือดขาว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง neutrophil, lymphocyte และ eosinophil (Schalm, 1961) แต่ยังไม่ปรากฏรายงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในกระปือเลย

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของขบวนการทำงานของต่อมต่าง ๆ ภายในร่างกาย ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของต่อมใต้สมอง อันเนื่องมาจากภาวะเครียดในกระปือ เป็นต้นว่า ระดับของฮอร์โมนจากต่อมธัยรอยด์และต่อมหมวกไต เป็นต้น นอกจากการทำงานของต่อมต่าง ๆ แล้ว ในทางโลหิตวิทยา ก็ย่อมมีผลเปลี่ยนแปลงเช่นกัน ดังนั้นการศึกษา การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมจะต้องมีการศึกษา เปรียบเทียบระหว่าง กระปือที่เลี้ยงดูต่างปกติ และที่อยู่ในภาวะผิดปกติไปด้วยกัน

ข้อมูลจากผลการวิจัยนี้ ย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์ในอันที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของสัตว์เลี้ยงให้เหมาะสม ตลอดจน ปรับปรุง การขนส่งสัตว์ ระหว่างแหล่งที่อยู่แห่งหนึ่ง ไปสู่อีกแห่งหนึ่ง หรือแม้แต่ การขนส่งสัตว์ เพื่อไปยังโรงฆ่าสัตว์ก็ตาม ก็น่าจะพยายามหลีกเลี่ยงสภาวะที่ทำให้สัตว์เกิดความเครียด อันจะนำไปสู่ สรรสภาพที่ผิดปกติ จนกระทั่งเป็นบ่อเกิดให้เปลี่ยนแปลงไปถึงพยาธิสภาพได้ และนอกจากนั้น อาจทำให้คุณภาพของเนื้อสัตว์ที่จำหน่าย เปลี่ยนแปลงหรือลดลงได้

อุปกรณ์และวิธีการ

1. การจัดสัตว์ทดลอง

แบ่งกระป๋องที่ใช้ในการทดลอง เป็น 2 กลุ่ม กระป๋องทั้งหมดเป็นเพศผู้

กลุ่มที่ 1 ลู่มจากกระป๋อง ที่นำส่งโรงฆ่าสัตว์ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 2 ลู่มจากกระป๋องที่ได้รับการเลี้ยงดูตามปกติ ของเกษตรกร อำเภอต่างๆ ในจังหวัดสุรินทร์

กลุ่มที่ 3 ทำทดลองเพิ่มเติมจากโครงการ โดยใช้กระป๋องของกรมปศุสัตว์ ที่จังหวัดสุรินทร์ เพื่อทดสอบ การเปลี่ยนแปลงทางโลหิตวิทยาเท่านั้น ที่เป็นผลเนื่องมาจาก ความเครียด ความร้อนจากแสงอาทิตย์อย่าง เดียว

2. การเก็บตัวอย่างเลือด

2.1 ตัวอย่างเลือด เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หา ระดับร็อบรอยด์ฮอร์โมนและคอรีติซอล เก็บโดยเจาะเลือดจากเส้นเลือดดำข้างคอ (jugular vein) ในปริมาณตัวเลข 15 ซีซี. เพื่อนำไปแยกซีรัมแล้ว เก็บซีรัม ไว้ในตู้แช่แข็ง (-20°C) สำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

2.2 ตัวอย่างเลือดที่จะใช้สำหรับวิเคราะห์ทางโลหิตวิทยา เจาะเลือดโดยวิธีเดียวกันกับ ข้อ 2.1 แต่ใส่สารกันแข็งตัวของเลือด (heparin) และปริมาณขลือดที่ใช้ประมาณ 5 ซีซี. ต่อตัว

2.3 ตัวอย่างเลือด ที่เจาะจากข้อ 2.1 ไขป้ายบนแผ่นสไลด์ เพื่อใช้ในการนับแยกชนิดของเม็ดเลือดขาว (differential leukocyte count)

3. วิธีวิเคราะห์

3.1 วิเคราะห์หาปริมาณฮอร์โมน ในซีรัม โดยใช้ "Premix" Kit ซึ่งเป็นวิธีเรดิโอ อิมมูโนเอสเส (RIA)

3.1.1 ปริมาณ T4

T4 Premix kit ประกอบด้วยเคมีภัณฑ์

T4 Antiserum

$^{125}\text{I-T4}$

น้ำยามาตรฐาน หรือ calibrator ขนาด 0,1,4,10,16 และ 24 ไมโครกรัม/100 ซีซี ซีรัม

Goat anti-rabbit γ globulin

Polyethylene glycol (PEG) ละลายในน้ำเกลือ 0.85%

Premix เตรียมโดยผสม $^{125}\text{I-T4}$, T4-antiserum

และ Goat anti-rabbit และ globulin อย่างละ

เท่า ๆ กัน โดยปริมาตร ผสมให้เข้ากันดีแล้วเก็บที่อุณหภูมิ 4°C

วิธีทำ

ก. เตรียมหลอด Total count โดยใส่ $^{125}\text{I-T4}$ จำนวน 100 ul

ข. " NSB เติม 100 ul $^{125}\text{I-T4}$ ลงไปใน goat anti-rabbit γ globulin 25 ul ผสมกัน

ค. หลอดน้ำยามาตรฐาน จำนวน 6 หลอด เติมน้ำยามาตรฐาน 0,1,4,10,16,24 ug/100 ml จำนวนอย่างละ 25 ul ลงในแต่ละหลอด

ง. หลอดซีรัมตัวอย่างที่ต้องการวัด T4 ไขซีรัมจำนวน 25 ul นำหลอดในกลุ่ม ก และ ง มาเติมน้ำยา "Premix" ที่เตรียมไว้แล้วในปริมาณหลอดละ 300ul

* "Premix" kit Diagnostic Products corporation 5700 West 96th street,
L.A. California 90045

นำหลอดกลุ่ม ข, กลุ่ม ค และกลุ่ม ง ไปอบร้อนที่ 50°C เป็นเวลา 30 นาที
แล้วนำมาเติม 6% PEG-saline solution หลอดละ 2.0 ml ผสมให้
เข้ากันดี นำไปปั่นเหวี่ยง ที่ความเร็ว 1,500 g. force นาน 20 นาที
แต่ละหลอด นำมารินส่วนใสทิ้งให้แห้งมากที่สุด นำหลอด กลุ่ม ก, ข, ค และ
ง ไปนับปริมาณรังสี ^{125}I

การคำนวณ

1. นำค่าปริมาณรังสี ในหลอด ข (NSB) ไปลบออกจากค่าปริมาณรังสีที่นับ
ได้ ทุกหลอด รวมทั้งหลอด ก ซึ่งเป็นค่า Total count ด้วย
2. ค่า % bound คำนวณจากการนำค่า net cpm ของหลอด ก ไปหารค่า
net cpm ของแต่ละหลอด
3. นำค่าที่คำนวณได้ในแต่ละหลอดของน้ำยามาตรฐาน (กลุ่ม ค) ไป plot
บนกระดาษกราฟ logit-log ให้ % bound เป็นแกนตั้ง และ
ค่า ug/100 ml เป็นแกนนอน
4. อ่านค่า ug/100 ml ของซีรัม แต่ละหลอดจากกระดาษกราฟ

3.1.2 ปริมาณ T3

ใช้ T3 "premix" kit เช่นเดียวกัน ประกอบด้วยเคมีภัณฑ์

T3 antiserum

^{125}I -T3

Goat anti-rabbit γ globulin

น้ำยามาตรฐาน 5 ขนาด ดังนี้ 0, 20, 50, 100, 200 และ 600

ng T3/100 ml

น้ำยา PEG ใน saline solution

Precipitating solution : ทำโดย เติม 190 ซีซี ของ PEG-
Saline Solution ลงใน γ -globulin 10 ml ผสมให้เข้ากัน แล้วเก็บ

ไว้ที่อุณหภูมิ 4°C

วิธีทำ เตรียมหลอดทดลอง

- ก. ใส่ $^{125}\text{I-T3}$ 100 ml เป็น Total count
- ข. ผสม $^{125}\text{I-T3}$ 100 ml กับ γ globulin 100 ul
- ค. กลุ่มหลอดน้ำยามาตรฐาน เติมน้ำยามาตรฐาน ตามขนาด 0, 20, 50, 100, 200 และ 600 ng T3/100 ml ลงในแต่ละหลอด ปริมาณหลอดละ 100 ul พร้อมกับ $^{125}\text{I-T3}$ หลอดละ 100 ul ผสมเข้ากัน
- ง. กลุ่มหลอดที่ใส่ซีรัมตัวอย่างหลอดละ 100 ul + $^{125}\text{I-T3}$ 100 ul ผสมเข้ากัน หลอดกลุ่ม ค และ ง นำมาเติม T3 antiserum หลอดละ 100 ul เขย่าให้ผสมกันดี ทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง พร้อมกับหลอด ข ด้วย นาน 30 นาที แล้วนำมาเติม precipitating solution ที่แคปเป็นขีด ลงไปหลอดละ 2 ml เขย่าให้ผสมดี

ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง อีกครั้ง นาน 5 นาที นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว

2,000 x g force นาน 20 นาที

แยกส่วนน้ำให้มากที่สุด

ส่วนตะกอนกันหลอด นำไปนับปริมาณรังสี พร้อมทั้งหลอด ก ด้วย การคำนวณและการอ่านจากกราฟ ทำเป็นเดียวกับการหาปริมาณ T4

3.1.3 ปริมาณ คอร์ติซอล

Kit cortisol "Premix" kit ประกอบด้วย

cortisol antiserum

^{125}I cortisol

Goat anti-rabbit globulin

น้ำยามาตรฐาน ขนาด 0, 1, 5, 10, 20 และ 50 ug/100 ml

PEG-saline solution

Precipitating solution เตรียมโดยเติม 2.0ml PEG-saline

solution ลงใน 1ml ของ Goat anti-rabbit γ globulin

ผสมดีแล้วเก็บที่ 4°C

"Premix" ผสม ^{125}I cortisol และ cortisol antiserum

อย่างละเท่า ๆ กันโดยปริมาตร ผสมเข้ากัน เก็บที่ 4°C

วิธีทำ

หลอด ก ใส 100 ul ¹²⁵I-cortisol สำหรับ total count
 หลอด ข ใส 100 ul ¹²⁵I-cortisol ผสมกับ γ -globulin 100 ul
 กลุ่มหลอด ค เป็นน้ำยามาตรฐาน ใสในแต่ละหลอด ๆ ละ 100 ul
 หลอด ง ใสซีรัมตัวอย่าง หลอดละ 100 ul

นำกลุ่มหลอด ค และ ง มาเติมน้ำยา "Premix" หลอดละ 100 ul
 ผสมให้เข้ากันดี ทั้งหลอด ข กลุ่มหลอด ค และ ง ตั้งทิ้งที่อุณหภูมิห้องนาน 30 นาที
 แล้วเติม precipitating solution ที่เย็นจัด ใสลงในแต่ละหลอด
 หลอดละ 2 ml เขย่าให้ผสมกันดี ตั้งที่อุณหภูมิห้องนาน 5 นาที นำไปหมุนเหวี่ยง
 ที่ 2,000 α force นาน 30 นาที แยกส่วนใสทิ้งให้หมด นำตะกอนที่ติดกัน
 หลอดไปนับสารรังสี พร้อมทั้งหลอด ก ด้วย
 การคำนวณ และการอ่านกราฟ เช่นเดียวกับ การหาปริมาณ T4

3.2 วิเคราะห์ ทางโลหิตวิทยา

3.2.1 หาค่าร้อยละของเม็ดเลือดที่อัดแน่น (packed cell volume)

โดยวิธี micro hematocrit method* นับด้วยความเร็ว

12500 รอบต่อวินาที นาน 3 นาที อ่านค่าปริมาตรเม็ดเลือดที่อัด
 แน่น คิดเป็นร้อยละ

3.2.2 นับจำนวนเม็ดเลือดแดงและเม็ดเลือดขาว (total red blood count
 และ total white blood count) โดยใช้ hemocytometer**

3.2.3 หาปริมาณ hemoglobin ในเม็ดเลือดแดง โดยใช้ hemoglo-
 binometer ของ Sahli

3.2.4 นับแยกชนิดของเม็ดเลือดขาว คิดเป็นร้อยละ โดยย้อมสีเลือดที่ป้าย
 บนสไลด์ ด้วย

* Clay-Adam, microhematocrit centrifuge, USA.

**American Optical Company, Instrument Division, Buffalo, N.Y.

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์หาปริมาณของฮอร์โมนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะความเครียด และการวิเคราะห์ทางโลหิตวิทยา ปรากฏว่า ค่าเหล่านั้น มีการเปลี่ยนแปลง อันสืบเนื่องมาจาก ภาวะเครียดในกระป๋อง เมื่อเปรียบเทียบกับภาวะปกติ ดังตารางที่แสดงค่าต่าง ๆ ทั้งปริมาณ ของฮอร์โมนต่าง ๆ และค่าทางโลหิตวิทยา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ T3, T4 T3/T4 ratio และ cortisol ในซีรัมกระป๋องที่ได้จากโรงฆ่าสัตว์กรุงเทพฯ เปรียบเทียบกับกระป๋อง ที่เลี้ยงดูปกติ ที่จังหวัดสุรินทร์

	T4 ng/ml	T3 ng/ml	T3/T4 ratio %	Cortisol ng/ml
กระป๋องโรงฆ่าสัตว์ (เฉลี่ย)	46.2*	0.82*	1.75 ^{NS}	10.59 ^{NS}
\pm	17.1	0.47	0.65	6.53
n	40	40	40	39
กระป๋องสุรินทร์ (เฉลี่ย)	57.5	1.06	1.99	12.70
\pm	26.8	0.32	0.95	5.43
n	23	22	23	22

*P < 0.05 NS - not significance

จากตารางที่ 1 ซึ่งแสดงค่าของระดับฮอร์โมนของต่อมธัยรอยด์ทั้งปริมาณของ T3 และ T4 มีความแตกต่างกันระหว่างกระป๋องเลี้ยงดูปกติ และกระป๋องจากโรงฆ่าสัตว์ คือ ซีรัมที่ได้ จากกระป๋องที่ถูกส่งโรงฆ่าสัตว์ จะมีระดับ T4 และ T3 ต่ำกว่า กระป๋องที่เลี้ยงดูปกติ อย่างมี นัยสำคัญ (P < 0.05)

ส่วนระดับของ Cortisol ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง คือ ลดต่ำลงในกระป๋องที่อยู่ใน ภาวะเครียด จากโรงฆ่าสัตว์นั้น ไม่นับนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบกับกระป๋องปกติ แต่ก็บ่งชี้ถึงระดับ ที่ลดลง เนื่องจากสัตว์อยู่ในภาวะเครียดเป็นเวลานาน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบ การเปลี่ยนแปลงของค่าโลหิตวิทยาของกระป๋องจากโรงฆ่าสัตว์ และ กระป๋องเลี้ยงที่จังหวัดสุรินทร์ แสดงค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณ hemoglobin, packed cell volume, total red blood count และ total white blood count

		Hct %	RBC Million/cu.mm.	WBC cell/cu.mm.	Hb gm%
กระป๋องโรงฆ่าสัตว์ (เฉลี่ย)	39.78**	6.62***	7,905	13.55***	
\pm	6.85	1.56	1,875	2.27	
n	40	40	11	40	
กระป๋องสุรินทร์ (เฉลี่ย)	34.0	5.25	9,680	11.34	
\pm	5.93	1.16	2,797	2.09	
n	20	20	20	20	

** p \leq 0.01

***p < 0.001

จากตารางที่ 2 ปรากฏว่า จำนวนเม็ดเลือดแดง และค่า hemoglobin ในเลือด เป็นไปตามค่า packed cell volume คือในเลือดกระป๋องจากโรงฆ่าสัตว์ จะมีค่าดังกล่าว สูงกว่า กระป๋องเลี้ยงอย่างมีนัยสำคัญ (P < 0.001) ในขณะที่จำนวนเม็ดเลือดขาว ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างเลือดกระป๋อง โรงฆ่าสัตว์และกระป๋องสุรินทร์

การเปลี่ยนแปลงทางโลหิตวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ค่า packed cell volume อาจเป็นการชี้บ่งว่าในขณะที่จะถูกฆ่า สัตว์จะมีการปล่อยเม็ดเลือดว่างจรโลหิตเพิ่มขึ้นกว่าปกติ เป็นเหตุให้ค่า RBC และ Hb สูงกว่าปกติมาก โดยที่ WBC ในกระป๋องที่จะถูกฆ่า มีค่าต่ำกว่า กระป๋องที่จังหวัดสุรินทร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละของชนิดเม็ดเลือดขาว \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในเลือดกระป๋องที่ได้จากโรงฆ่าสัตว์ กรุงเทพมหานครและกระป๋องเลี้ยงที่สุรินทร์

		Neutrophil	Lymphocyte	Eosinophil	Monocyte
		%	%	%	%
กระป๋องโรงฆ่าสัตว์ (เฉลี่ย)		42.12 ^{NS}	38.82 ^{NS}	14.33	3.06 ^{NS}
	\pm	5.73	7.43	7.82	1.34
	n	33	33	33	32
กระป๋องสุรินทร์ (เฉลี่ย)		45.40	42.0	9.30	3.55
	\pm	7.40	6.10	5.10	1.88
	n	20	20	20	20

* $P < 0.025$ NS not significance

ตามตารางที่ 3 ช้ให้เห็นว่า กระป๋องที่อยู่ในภาวะเครียด ในโรงฆ่าสัตว์ แสดงค่าชนิดต่าง ๆ ของเม็ดเลือดขาวคิดเป็นร้อยละ ได้แก่ neutrophil lymphocyte และ monocyte จะแสดงค่าลดต่ำลงในกระป๋องโรงฆ่าสัตว์ เมื่อเปรียบเทียบกับกระป๋องที่เลี้ยง แต่ก็ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนค่า eosinophil ในกระป๋องจากโรงฆ่าสัตว์สูงกว่ากระป๋องสุรินทร์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.025$)

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิร่างกาย packed cell volume
จำนวนเม็ดเลือดขาว คิดเป็นร้อยละของเลือด ในกระป๋องที่อยู่ในภาวะเครียด
อย่างเฉียบพลัน (เนื่องจากความร้อน) และกระป๋องตัวเดียวกันที่อยู่ในภาวะปกติ

	Body temp. °C	Hct %	WBC cell/cu.mm.	Neutro-phil %	Lympho- cyte %	Eosino- phil %
กระป๋องปกติ	37.25	28.75	7,800	42	48	5
กระป๋องในภาวะเครียด	40.5	23.0	7,450	43	47	4

หมายเหตุ : ตามตารางเป็นค่าเฉลี่ยของกระป๋องทดลอง 2 ตัว

จากการทดลองนี้ เมื่อกระป๋องอยู่ในภาวะเครียด เนื่องจากความร้อน จะแสดงค่า
packed cell volume ลดลง (แต่เนื่องจากใช้กระป๋องทดลองจำนวนน้อย จึงไม่เหมาะสมที่จะ
เปรียบเทียบค่าทางสถิติ) และขณะเดียวกัน ปริมาณเม็ดเลือดขาวก็ลดลง เมื่ออยู่ในภาวะเครียด
เช่นเดียวกัน ส่วนค่าร้อยละของ eosinophil และ lymphocyte ลดลงเล็กน้อย และ
neutrophil เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเช่นกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าไม่มีความแตกต่าง

วิจารณ์

จากผลการวิจัยนี้ปรากฏว่า ระดับร้อยละฮอร์โมนทั้ง T3 และ T4 ในกระป๋องที่มี
ความเครียดในโรงฆ่าสัตว์มีค่าต่ำกว่า ในกระป๋องที่เลี้ยงดูปกติอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.025$)
ภาวะเครียดนี้เนื่องมาจากการขนส่งจากแหล่งที่อยู่มายังโรงฆ่า สภาวะในโรงฆ่าเอง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง เกิดจากความร้อนและความแออัด จึงมีผลทำให้ต่อมไร้ท่อทำงานน้อยลง ทั้งนี้ถ้า
ภาวะเครียดนั้นเกิดเป็นเวลานาน ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Voltorta, et al., (1980)
และ Pethes et al., (1979) ที่กล่าวว่า T3 และ T4 ในพลาสมาจะลดลงอย่างเด่นชัดใน
ภาวะเครียดเนื่องจากความร้อน และทำนองเดียวกัน Yousef et al., (1967) ก็ได้แสดง
หลักฐานไว้ว่า: ถ้าสัตว์อยู่ในสภาวะอากาศร้อนกว่าปกติเป็นเวลานาน จะทำให้ร้อยละ ฮอร์โมน
ในเลือดต่ำลง แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากสัตว์อยู่ในภาวะเครียดระยะสั้น จะให้ผลตรงข้าม คือมี
ระดับ T3 และ T4 สูงกว่าปกติ (Guerrini และ Bertchinger, 1983)

ถึงแม้ว่าระดับ T3 และ T4 ในกระป๋องโรงฆ่าสัตว์จะต่ำกว่ากระป๋องที่เลี้ยงดูปกติที่จังหวัดสุรินทร์ แต่ค่า T3/T4 ratio ระหว่างกระป๋อง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้แสดงว่า ต่อมธัยรอยด์ของกระป๋องโรงฆ่าสัตว์ ไม่ได้มีความผิดปกติ สัตว์ทั้งสองกลุ่มได้รับไอโอดีนในปริมาณเท่าๆกัน และไม่พบยารักษาหมาก่อน แต่การที่มีค่า T3, T4 น้อยกว่าปกติเป็นผลเปลี่ยนแปลงในตาพหน้าทีการทำงานของต่อมธัยรอยด์เพื่อปรับตัวไปตามภาวะแวดล้อม (Pichaicharnaron et al., 1982) จึงมีค่าลดลงทั้ง T3 และ T4 หรืออาจจะกล่าวได้ว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงทางสรีรสภาพเท่านั้น

สำหรับค่าคอรัทีซอลในเลือดกระป๋องโรงฆ่าสัตว์ต่ำกว่าในกระป๋องที่เลี้ยงดูปกติ ซึ่งโดยปกติแล้วตามรายงานของ Thomson et al., (1965) ; Abilay (1975) และ Ingraham (1979) แสดงให้เห็นว่า เลือดสัตว์อยู่ในสภาวะเครียดเนื่องจากความร้อน จะมีระดับของคอรัทีซอลในพลาสมาสูงกว่าปกติ แต่ตามหลักฐานของ Oyewole et al., (1981) แสดงว่าการที่ตัวมีค่าคอรัทีซอลในพลาสมาต่ำกว่าปกติเมื่ออยู่ในที่ ๆ มีความร้อนและความชื้นสูงอันเนื่องมาจากเกิดขบวนการปรับตัวของต่อมหมวกไต ดังนั้นผลของการวิจัยนี้ที่ปรากฏว่า ได้ค่าคอรัทีซอลต่ำในกระป๋องโรงฆ่าสัตว์ ก็อาจจะเนื่องจากการปรับตัวนั่นเอง นอกจากนี้ช่วงระยะเวลาต่างก็จะมีระดับของคอรัทีซอลในเลือดของสัตว์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงได้อยู่แล้ว คือ เวลาเช้าจะมีคอรัทีซอลสูงกว่าตอนบ่าย (Edqvist et al., 1980; Hay et al., 1975; Wagner, 1972; Wipp, 1970 และ Johnston et al., 1978) เหตุผลข้อนี้เป็นการตั้งข้อสงสัยว่า ระดับของคอรัทีซอลในสัตว์มีการเปลี่ยนแปลงตลอดวันอยู่แล้ว เป็นการอธิบายประกอบการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากการปรับตัวและการทำงานของต่อมหมวกไตด้วย

ค่าที่แตกต่างกันทางด้านโลหิตวิทยา ระหว่างกระป๋องโรงฆ่าสัตว์และกระป๋องสุรินทร์ ได้แก่ ค่าปริมาตรเม็ดเลือดอัดแน่นจำนวนเม็ดเลือดแดง รวมทั้งปริมาณเฮโมโกลบินในเม็ดเลือดแดงของ เลือดจากกระป๋องโรงฆ่าสัตว์สูงกว่าเลือดกระป๋องที่จังหวัดสุรินทร์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.001$) นั้นเนื่องมาจาก กระป๋องที่ถูกฆ่าในโรงฆ่าสัตว์มีการหลั่งของอิพิเนฟรินมาก เป็นเหตุให้มีการปล่อยเม็ดเลือดแดงออกสู่กระแสโลหิตสูงกว่าปกติ ในขณะที่จำนวนเม็ดเลือดขาวของกระป๋องโรงฆ่าสัตว์มีค่าต่ำกว่าในกระป๋องที่เลี้ยงดูปกติ ทั้งนี้เนื่องจากการหลั่งของคอรัทีซอลจากต่อมหมวกไต จะไป

กด lymphocytic tissue ทำให้ lymphocyte ลดลง นอกจากนี้ถ้า neutrophil ลดลงด้วย ก็จะทำให้เม็ดเลือดขาวทั้งหมด (total white blood cell) ลดลงด้วย ซึ่งตรง กับรายงานของ Selye, 1937

การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเม็ดเลือดขาว แต่ละชนิดที่คิดเป็นร้อยละ (differential leukocyte count) ที่ได้จากการทดลองครั้งนี้นำมาปรากฏว่า ค่า neutrophil, lymphocyte และ monocyte ในกระป๋องที่อยู่ในภาวะเครียด คิดเป็นร้อยละ ต่ำกว่าใน กระป๋องปกติ แต่ค่าร้อยละของ eosinophil กลับสูงกว่าในกระป๋องที่อยู่ในภาวะเครียด ตาม รายงานของ Schalm, 1961 กล่าวไว้ว่า corticosteroid ทำให้ lymphocyte ใน peripheral blood ลดลง แต่ใน bovine จะมีการเพิ่มจำนวน total leukocyte ขึ้นเล็กน้อยในระยะแรก ๆ ของภาวะเครียด นอกจากนี้ eosinophil ก็ถูกกด ด้วย แต่จำนวน neutrophil คิดเป็นร้อยละเพิ่มขึ้น ซึ่งทั้งนี้การลดจำนวน lymphocyte เป็นผลโดยตรงจากการสลายตัวของ lymphocyte พร้อมกับปล่อย cytoplasm ไปสู่ lymph แต่ direct lytic effect และ corticoid ไม่มีผลต่อ eosinophil ในเส้นเลือด

Archer, 1957 ได้ศึกษาในม้าแสดงให้เห็นว่า ระยะหลังจากที่มีการเพิ่ม cortisol เป็นเวลานานแล้ว จะกลับมี eosinophil เพิ่มขึ้นในเส้นเลือด ดังนั้นการที่ eosinophil เพิ่มขึ้นในกระป๋องที่นำมาศึกษา อาจจะเป็นเนื่องจาก

1. จำนวนเม็ดเลือดขาวชนิดอื่นลดลง เมื่อคิดเทียบเป็นร้อยละ
2. กระป๋องโรงฆ่าสัตว์ อาจจะมีพยาธิมาก ซึ่งทำให้ eosinophil สูงกว่า กระป๋องปกติ
3. เนื่องจากภายหลังจากภาวะเครียดเป็นเวลานานมีระดับ cortisol ลดลง ซึ่ง ทำให้ eosinophil เพิ่ม และเมื่อคิดเป็นร้อยละเปรียบเทียบกับเม็ด เลือดขาวชนิดอื่นลดลง

จะเห็นได้จาก การทดลองเปรียบเทียบผลของการเปลี่ยนแปลงทางโลหิตวิทยาใน กระป๋องที่สังหวัดลูรินทรที่เลี้ยงปกติ ในภาวะปกติและที่อยู่ในภาวะเครียดเปรียบกัน เนื่องจาก

ตกแดงร้อนจัด จะมีค่าทางโลหิตวิทยา เช่น ค่า packed cell volume, total leukocyte count และ differential leukocyte count แตกต่างกัน คือ ภาวะเครียด ค่า PCV, จำนวนเม็ดเลือดขาวและ ร้อยละของ lymphocyte กับ eosinophil ต่ำกว่าภาวะปกติ ทั้งนี้ก็จะเป็นเนื่องจาก ในสภาวะเครียดทำให้มีการหลั่งของ cortisol เพิ่มขึ้น ซึ่งไปลดปริมาณ lymphocyte และ eosinophil ลง หรืออาจจะเนื่องจากมีการดูดซึมของน้ำจากท่อทางเดินอาหาร เข้าสู่วงจรโลหิต จึงทำให้ปริมาณของพลาสมาเพิ่มขึ้น ผลตามมา ทำให้ค่าเม็ดเลือดอัดแน่นต่ำกว่าปกติ ในขณะที่ neutrophil ในภาวะที่อยู่ในภาวะเครียดมีค่าสูงกว่าภาวะปกติทั้ง ๆ ที่ปริมาณของพลาสมาเพิ่มขึ้น ซึ่งน่าจะ เป็นผลจากคอร์ติซอลมากกว่า ซึ่งเป็นไปตามรายงานของ Schalm, 1961

สรุป

จากการศึกษาผลของภาวะเครียด ต่อภาวะที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางสรีรวิทยา หลายประการ เช่น ระดับของฮอร์โมน จากต่อมธัยรอยด์และต่อมหมวกไตลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสัตว์อยู่ในภาวะเครียดติดต่อกันเป็นระยะเวลาาน

ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางด้านโลหิตวิทยา ถ้าสัตว์กำลังอยู่ในภาวะเครียด และมีการหลั่งของคอร์ติซอลจากต่อมหมวกไต จะมีผลทำให้ปริมาณของเม็ดเลือดขาวทั้งหมดลดลง โดยมีจำนวนร้อยละของ lymphocyte, eosinophil และ monocyte ลดลง ในขณะที่ neutrophil เพิ่มขึ้น

สำหรับค่า packed cell volume และจำนวนเม็ดเลือดขาวทั้งหมดตลอดจนปริมาณเฮโมโกลบิน ที่เพิ่มขึ้นในภาวะที่กำลังจะถูกฆ่า นั้นเป็นผลจากการหลั่งของ epinephrine จากต่อมหมวกไตอันเนื่องมาจากความตกใจกลัว จึงทำให้มีการปล่อยเม็ดเลือดแดงออกจากแหล่งสร้างและเก็บเม็ดเลือดแดง มาสู่ยังหลอดเลือดโลหิตมากขึ้น จากผลการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ทราบการเปลี่ยนแปลง ทางสรีรวิทยาของสัตว์ที่อยู่ในภาวะเครียดที่ติดต่อกันเป็นระยะเวลาาน เป็นแนวทางไปเพื่อการศึกษาต่อไปถึงบทบาทคุณภาพของเนื้อสัตว์ ที่อาจจะเปลี่ยนแปลง เกิดขึ้นได้ในตอนหลังสัตว์โรงฆ่า

เอกสารอ้างอิง

1. Abilay ,T.A.,Mitra,R.,Johnson,H.D.1975. Plasma cortisol and total progestin levels in Holstein steer during acute exposure to high environmental tmeperature(42^oC) conditions.J. of Anim. Sci. 41:1, 113.
2. Archer,R.K.1957. The mechanism Eosinopenia produced by ACTH and corticoid in the horse. J. Path. and Bact. 74:387.
3. Bergman,R.K. and Johnson,H.D.1963. Temperature effects on plasma cortisol of cattle. J. Anim. Sci. 22:854.
4. Christison,G.I. and Johnson,A.H.1972. Cortisol turnover in heat stress cows. J. Anim. Sci. 35:1005.
5. Edqvist,L.E.,Einarson,S.,Larson,K.,Lundstrom,K. 1980. Diurnal variations in peripheral plasma levels of Testosterone, Androsterone and Cortisol in Boars. (brief communication). Acta.Vet. Scand. 21:451.
6. Guerrini,V.H.and Bertchinger,H.1983. Effect of exposure a hot-humid and a hot dry environment on Thyroid hormone values in sheep. Br. Vet. J. 139:2, 119.
7. Hays,F.L.,Armburstes,H.,Vetter,W.,Bianca,W.1975. Plasma cortisol in cattle, circadian rhythm and exposure to a simulated altitude of 5,000 meters. International Journal of . . . Biometeorology. 19(2) : 127.
8. Ingraham,R.H.,Stanley,R.W.,Wagner,W.C.1975. Seasonal effects of tropical climate on shaded and nonshaded cows as measured by rectal temperature, adrenal cortex hormone, thyroid hormones and milk production. Am.J.of Vet.Res. 40:12, 1792.

9. Johnston, S.D., Mather, D.C. 1978. Canine plasma cortisol (hydrocortisone) measured by radioimmunoassays clinical absence of diurnal variation and results of ACTH stimulation and Dexamathazone suppression tests. *Am. J. Vet. Res.* 39:11, 1766.
10. Lee, J.A., Roussel, T.D. and Beatly, J.F. 1976. Effects of temperature and season on bovine adrenal cortical function, blood cell profile and milk production. *J. Dairy. Sci.* 59 : 104.
11. Miller, H.L. and Allison, C.W. 1974. Plasma corticoids of Angus heifers in programmed circadian temperature of 17° to 21^oC and 21° to 34^oC *J. Anim. Sci.* 38 : 819.
12. Oyewole, K., Health, E., Adadevoh, B.K., Steinback, J. 1981. Plasma cortisol in *Bos taurus* and *Bos indicus* heifers in seasonal tropical climate. *J. Dairy. Sci.* 64:7, 1586.
13. Pethes, G., Lasonezy, S. and Fudas, P. 1979. Interrelationship of serum thyroxine concentrations with age and seasonal changes in growing bulls. *Acta Veterinaria. Yugoslavia* 29 : 3/4, 89.
14. Pichaicharnarong, A., Chairuktum, V., Vongsomboon, T., Loypetjra, P., Chaiyabutr, N., Bhanasiri, T. and Djurdjevic, Dj. 1982. The thyroid activity of swamp buffaloes inhabiting nongoitrous and goitrous areas in Thailand. *Acta Veterinaria* 32(5-6), 253-258.
15. Premachandra, E.N., Pipes, G.W. and Turner, C.W. 1958. Variations in thyroxine secretion rate of cattle. *J. Dairy. Sci.* 41:1609.
16. Rhynes, W.E. and Frig, L.L. 1973. Plasma corticosteroids in Hereford bulls exposed to high ambient temperature. *J. Anim. Sci.* 36:369.

17. Schalm, O.W. 1961. Veterinary Hematology. Lee and Febiger, Philadelphia. p.p. 278.
18. Selye, H. 1937. Studies on Adaptation. Endocrinology. 21:169.
19. Sutherland, R.L. and Irvine, C.H.G. 1974. Effect of season and pregnancy on total plasma thyroxine concentrations in sheep. Am. J. Vet. Res. 35:311.
20. Thomson, R.D., Johnson, J.E., Breedenstein, C.D., Gnidry, A.J., Banerjee, M.R. and Burnett, W.T. 1963. Effect of hot conditions on adrenal cortical thyroidal and other metabolic response of dairy heifers. J. Dairy. Sci. 46:227.
21. Valtorta, S.E., Bober, M.A., Becker, B.A., Hahn, L., Johnson, H.D. 1980. Hormonal responses in lactating dairy cows during acclimation to and compensation from heat exposure. J. Dairy Sci. 63 suppl. 1, 83.
22. Wipp, S.C., Wood, R.L. and Lyon, N.C. 1970. Diurnal variation in concentration of reproductive in plasma of swine. Am. J. Vet. Res. 31, 2105.
23. Wagner, W.C. and Oxeureider, S.L. 1972. Adrenal function in the cow diurnal changes and the effects of lactation and neurohypophyseal hormones, J. of Anim. Sci. 334:4, 630.
24. Wyndham, C.H., Beinade, A.J., Williams, C.G., Strydom, N.B., Boldin, A. and Heyn, A.J.A. 1968. Changes in control circulation and body fluid space during acclimatization to heat. J. appl. Physiol. 15, 586.
25. Yousef, M.K., Kiber, H.H. and Johnson, H.D. 1967. Thyroid activity and heat production in cattle following sudden ambient temperature changes. J. Anim. Sci. 26:142.

